

Een smakelijke kuil en consequent het eiwitgehalte betrekken bij de stierkeus. Het zijn twee factoren die bijdragen aan de hoge eiwitproductie van de koeien van Wim van de Venne uit Haler.

'De laatste jaren schommelen we rond de 3,70 procent eiwit.'

In de lijst met topmelkers uit Limburg staat hij op de derde plaats. De 52 koeien van Wim van de Venne (42) uit Haler – op een steenworp afstand van de Belgische grens – produceerden in het jongste afgesloten boekjaar 9690 kg melk met 4,82% vet en 3,70% eiwit. Vooral het hoge eiwitpercentage valt op. Een toevalstreffer is dat niet, geeft Van de Venne aan. 'De laatste jaren schommelen we steeds rond die 3,70 procent eiwit.'

Fokkerij heeft daar een flink aandeel in gehad, stelt Van de Venne. Een positieve eiwitvererving loopt als een rode draad door zijn stierkeus. 'Dat is geen kwestie van één à twee jaar erop letten, maar er continu aandacht aan schenken.'

Vroeger bevolkten in Haler mrij-koeien de stal, maar halverwege de jaren tachtig deden de red holsteins hun intrede. Voor-

al Pigeonwood heeft een belangrijke rol gespeeld. 'Voor ons is dat een wereldstier geweest. Zeker zeventig procent van onze veestapel is terug te voeren op vier Pigeonwooddochters.' Voor benen haalde het kwartet gemiddeld geen tachtig punten, maar maakte stuk voor stuk minstens zes lactaties waarvan drie met een gemiddeld eiwitgehalte van 3,80 procent.

Terug naar rood

Begin jaren negentig introduceerde Van de Venne, die van 1988 tot 1997 bij NRS in dienst was, ook zwartbontgenen op zijn bedrijf. 'Toen ik in Arnhem werkte, ging het zo super met Sunny Boy dat ik daar niet omheen kon. Hij zorgde op ons bedrijf voor geweldige koeien.'

Behalve het eiwitpercentage hield Van de Venne ook de inet-score in de gaten. 'Dat

Wim van de Venne: 'Pigeonwood is voor ons een wereldstier geweest'

doe ik nog steeds. Het werkt gewoon, al is de spreiding voor exterieur in onze stal redelijk groot.' Labelle en Celsius, maar later ook Boudewijn, Stilist en Lorenzo kregen kansen, terwijl bij roodbont Kian volop is gebruikt. 'Achteraf heb ik Sunny Boy te weinig gebruikt, dus toen zijn kleinzoon Kian doorkwam, heb ik die fors ingezet. De oudste hebben al twee keer gekalfd.'

Een van de oudste koeien in de stal is de elfjarige Labelledochter Jacoba 7, die net de 100.000 kg melk is gepasseerd met gemiddeld 3,55 procent eiwit. Van haar staan via een Cashdochter drie kleinzonen op wacht: een Kian- en een Faberzoon bij HG en een Avantizoon in Duitsland.

Elfjarige Labelledochter Jacoba 7 passeerde recent de 100.000 kg melk

Inmiddels is het stiergebruik weer wat meer gericht op roodbont. 'Van de veertien vaarskalveren die afgelopen jaar zijn geboren, had er maar één een zwarte vader', stelt Van de Venne. 'In een bepaalde periode kwamen er veel CRI-proefstieren

beschikbaar. Vanwege het risico op een te laag eiwit ben ik toen weer meer rode proefstieren gaan gebruiken. Dat doe ik vooral op de koeien die al twee tot drie keer met een fokstier zijn geïnsemineerd.'

Voldoende suiker

Behalve genetica draagt ook voeding volgens Van de Venne bij aan het hoge eiwitgehalte. Smakelijk eten is belangrijk. 'Ik voer graag graskuilen met voldoende suiker. Dat bevordert de opname.' Hoe zorgt Van de Venne daarvoor? 'Ik probeer elke vier tot vijf weken te maaien, zodat het gras niet te oud wordt. Het gras bevat minstens zeventig procent tetraploid Engels raaigras. Dat geeft extra smakelijkheid.'

Van de Venne heeft 29 hectare grond in gebruik, waarvan 8 hectare is bestemd voor mais. 'Liever zou ik het aandeel mais nog wat opvoeren. Dat lukt niet vanwege de derogatie en ik vind het verschil tussen een gebruiksnorm van 170 of 250 kilogram stikstof te groot om derogatie niet toe te passen.'

Het rantsoen bestaat nu uit ongeveer 40 tot 45 procent mais, aangevuld met graskuil. De krachtvoergif ligt op 20 à 22 kg per 100 kg melk.

Tot afgelopen zomer voerde Van de Venne ook droge pulp. 'Ik ben daarmee gestopt omdat het te duur werd. Bovendien is onze eigen voorraad groot.'

De productie is sindsdien wel gedaald. 'We zaten vorig jaar om deze tijd op een daggemiddelde van 31 kilogram. Nu is

dat 25 kilo.' Volgens Van de Venne ligt dat niet alleen aan het gewijzigde rantsoen. 'We hebben flink last gehad van blauwtong met als gevolg een verminderde melkproductie en koeien die in een maand tijd twee punten conditiescore verloren. Door het slecht drachtig worden zijn ze nu gemiddeld ruim acht maanden in lactatie. Dat is twee maanden meer dan vorig jaar op dit tijdstip.' In de 25 jaar oude stal liggen de koeien in een dikke laag zaagsel. De boxen en de roosters maakt Van de Venne vier tot vijf keer per dag schoon en elke negen maanden komt de klauwbekapper langs. 'Om de klauwen gezond te houden wil ik niet te veel eiwit voeren. Om dezelfde reden voer ik ook liever een graskuil met vijftig procent droge stof dan een van dertig procent droge stof. Een nattere kuil geeft een hoger ureumgehalte. Nu zit ik het jaar rond op een ureumgetal van ongeveer negentien.'

Gesekst sperma

Een overmaat aan jongvee heeft Van de Venne niet. De Limburgse veehouder heeft momenteel 52 koeien en 34 stuks jongvee. 'Dat onze stalruimte beperkt is, speelt een rol, maar we hebben vanwege een bvd-infectie ook een aantal dragers opgeruimd en we hebben het afgelopen jaar veel stiertjes gekregen.' De vervangingsmogelijkheden vanuit de eigen veestapel zijn daardoor beperkt. 'Ik ruim niet zo snel koeien op. Ik insemineer koeien gerust een aantal keren extra. Tussen de melkkoeien loopt bijvoorbeeld een Sneekydochter die al vanaf augustus 2004 aan de melk is en sindsdien al 29.178 kilo melk heeft geproduceerd met gemiddeld bijna tien procent gehalten. Ze geeft nu nog steeds bijna twintig liter.'

Om meer vaarskalveren te krijgen overweegt Van de Venne gebruik te maken van gesekst sperma. 'Ik heb nu drie rietjes van Olympic gebruikt.' Als dat slaagt, denkt Van de Venne ook Surprise en Fabian te benutten.

Van de Venne is niet van plan om het gesekst sperma te gebruiken om fors uit te breiden. 'Zestig of zeventig koeien vind ik prima, maar ik zie het niet zitten om honderd koeien te melken. De charme van boeren is voor mij ook de variatie in werkzaamheden. Met dit aantal koeien kan ik ook nog zelf mest uitrijden, maaien en schudden.'

Inge van Drie

Voeding en fokkerij dragen bij Wim van de Venne bij aan hoog eiwitgehalte

Eiwit vormt rode draad

